

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyrovnania navrhovateľa - dlžníka: **G.**, a. s., A., D., IČO: X., s bývalým vyrovnacím správcom JUDr. P.P., O., B., **o priznaní odmeny a výdavkov vyrovnacieho správcu**, na odvolanie navrhovateľa – dlžníka proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. 05. 2007, č. k. 2 V 2/05-126, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opatrenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. 05. 2007, č. k. 2 V 2/05-126, v časti náhrady výdavkov **p o t v r d z u j e .**

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa opatrením zo dňa 10. 05. 2007, č. k. 2 V 2/05-126, priznal JUDr. P.P. odmenu za výkon funkcie vyrovnacieho správcu dlžníka vo výške 225 725,- Sk a náhradu výdavkov vzniknutých pri výkone jeho funkcie vo výške 3 360,- Sk za použitie motorového vozidla do sídla dlžníka na trase B. – D. a späť v dňoch 13. 03. 2006 a 18. 05. 2006 - 6,- Sk/km (280 km x 2) + (560 km x 6,- Sk). Súd zaviazal dlžníka na zaplatenie priznanej odmeny a náhrady výdavkov spolu vo výške 229 085,- Sk vyrovnaciemu správcovi, a to do 7 dní od právoplatnosti opatrenia. Vo zvyšku súd návrh bývalého vyrovnacieho správcu zamietol.

Proti opatreniu podal navrhovateľ – dlžník včas odvolanie, v ktorom uviedol, že vyrovnací správca nemá nárok na odmenu, pretože podľa ust. § 6 písm. b/ vyhl. č.

493/1991 Zb. v znení platnom v čase začatia vyrovnacieho konania, základ pre učenie odmeny tvorí suma, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov. Keďže nedošlo k splneniu vyrovnania a tým ani k použitiu sumy na uspokojenie veriteľov, základ pre určenie odmeny, je nulový. Navrhovateľ – dlžník navrhol opatrenie zmeniť a odmenu ani náhradu výdavkov vyrovnaciemu správcovi nepriznať, alebo napadnuté rozhodnutie zrušiť.

K odvolaniu sa vyjadril aj správca, ktorý uviedol, že ako vyrovnací správca si splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladá zákon a odmena správcu nie je závislá od vôle veriteľov vyjadrenej hlasovaním o návrhu na vyrovnacom pojednávaní. Podľa ust. § 8 ods. 3 prvej vety ZKV, správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Podľa ust. § 7 ods. 2 vyhl. č. 493/1991 Zb. v platnom znení vyrovnacia odmena je jedna polovica z konkurznej odmeny určenej podľa ods. 1. Na základe uvedených tvrdení navrhol napadnuté opatrenie potvrdiť.

Odvolačný súd uznesením zo dňa 16. 07. 2007, sp. zn. 2 Obo 138/2007, zmenil opatrenie Krajského súdu v Bratislave tak, že odmenu za výkon funkcie vyrovnacieho správcu a náhradu výdavkov vzniknutých pri výkone jeho funkcie vyrovnaciemu správcovi, nepriznal. Súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že základom pre určenie odmeny správcu je v zmysle ust. § 6 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 493/1991 Zb. suma použitá na uspokojenie veriteľov. Keďže sa vyrovanie neuskutočnilo, nie je možné určiť základ odmeny, resp. základ tvorí nulová hodnota, a preto správcovi odmena vo výške 225 725,- Sk, priznaná nebola.

Na podnet bývalého vyrovnacieho správcu podal generálny prokurátor proti uzneseniu odvolacieho súdu mimoriadne dovolanie, v ktorom mal za to, že nepriznanie odmeny bolo v rozpore s jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania, ktorá je upravená v ust. § 1 O. s. p., a ktorá má zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov. Zároveň navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Dovolací súd preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie bolo dôvodné len čiastočne. Dovolací súd sa vo svojom uznesení stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že základ pre určenie odmeny vyrovnacieho správcu je závislý od sumy použitej na uspokojenie veriteľov, čo v danom prípade bolo 0,- Sk, a preto

vyrovnaciemu správcovi nepatrí odmena. Súčasne skonštatoval, že výrok týkajúci sa nepriznania náhrady výdavkov nebol odôvodnený, táto časť rozhodnutia je teda nepreskúmateľná, a preto dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v tejto časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Keďže z ust. § 8 ods. 3 ZKV vyplýva, že správca má nárok na náhradu výdavkov a na ich výpočet sa nevzťahuje ust. § 6 písm. b/ vyhl. č. 493/1991 Zb., súd prvého stupňa vyrovnaciemu správcovi správne priznal náhradu výdavkov vo výške 3 360,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) opätovne prejednal opatrenie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady výdavkov podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a preskúmal podľa ust. § 214 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu v časti náhrady výdavkov nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 8 ods. 3 ZKV správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Podľa ust. § 50 ods. 4 ZKV o právach a povinnostiach vyrovnacieho správcu platia primerane ustanovenia § 8.

Podľa ust. § 66b ods. 5 ZKV, ak nie je týmto zákonom ustanovené inak, použijú sa na opatrenie primerane ustanovenia o uznesení. Chyby v písaní, počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti súd odstráni opravným opatrením.

Podľa ust. § 243i ods. 2 O. s. p. v konaní o mimoriadnom dovolaní platia primerane ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až § 243d), ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ust. § 243d ods. 1 O. s. p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

Odvolací súd opätovne preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady výdavkov a v súlade s právnym názorom dovolacieho súdu dospel k záveru, že bývalý vyrovnací správca má nárok na náhradu výdavkov, ktoré mu vznikli pri

výkone jeho funkcie, a to vo výške 3 360,- Sk (111,53 Eur) za cestovné v súvislosti s použitím motorového vozidla v zmysle ust. § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v spojení s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 260/2004 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách (280 km x 2) + (560 km x 6,- Sk).

Odvolačí súd z uvedeného dôvodu opatrenie súdu prvého stupňa v časti náhrady výdavkov správcu v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolačí súd rozhodol o trovách odvolacieho konania a dovolacieho konania podľa ust. § 243d ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadnemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, pretože im žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 27. augusta 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková